

σες (ελληνικά, γερμανικά, αγγλικά) προσφέρουν σημαντικές πληροφορίες για την ιστορία, τη μορφή, την αρχιτεκτονική, τη λατρεία και τους μύθους του ιερού, καθώς και για τις ανασκαφικές έρευνες και τα ευρήματα στον ιερό χώρο και συντελούν στην πολύπλευρη ενημέρωση των επισκεπτών.

Το νέο κτήριο των ανασκαφών, στον ιερό χώρο της Αφαίας, μπορεί, τόσο από πλευράς στυλιστικής αισθητικής όσο και από πλευράς διδακτικής, να διεκδικήσει τον τίτλο ενός από τους σημαντικότερους εκθεσιακούς αρχιτεκτονικούς χώρους. Η αναστήλωση του παλαιότερου πάρινου ναού και η επιμελημένη συντήρηση συντελούν στον

αποκτήσει την επισκέπτης σαφή εικόνα του ιερού οικοδομήματος, που με τα βαριά αρχιτεκτονικά μέλη και τα έντονα χρώματα στέγαζε τη λατρεία της Αφαίας. Τα τεχνικά μέσα που προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία έχουν αξιοποιηθεί με τον καλύτερο τρόπο. Αναμφισβήτητο ο χώρος αυτός θα μπορούσε ν' αποτελέσει άριστο τόπο μελέτης της αρχαϊκής αρχιτεκτονικής, όχι μόνο για τους φοιτητές και τους αρχαιολόγους, αλλά και για κάθε άνθρωπο που επιθυμεί να γνωρίσει τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, μέσα από μια συλλογική επιστημονική προσπάθεια. Ωστόσο δεν είναι αίγυπτο, αν το κτήριο θα λειτουργήσει ως αρχιτεκτονική αποθή-

κή ή ως Μουσείο ανοικτό στο κοινό. Τα προβλήματα είναι πολλά: φύλαξη των ευρημάτων, συνεχής συντήρηση και φροντίδα των αρχιτεκτονικών μελών. Αξίζει όμως ν' αντιμετωπισθούν τα προβλήματα αυτά, ώστε ο χώρος να είναι επισκέψιμος και η επίπονη αυτή προσπάθεια, που αποτελεί παράλληλα μια εκπληκτική επιστημονική πραγματικότητα, να γίνει κτήμα όλων των ανθρώπων και όχι μόνο των ειδικών.

**Σταυρούλα Δ.
Ασημακοπούλου
Αρχαιολόγος**

«Οι Αθλητικοί Αγώνες στην Αρχαία Ελλάδα»: Μια έκθεση

Η ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού — μέσα στα πλαίσια της πολιτικής της υποστήριξης του ελληνικού αιγαίματος για τη διενέργεια των Ολυμπιακών Αγώνων του 1996 στην πόλη της Αθήνας — απέφασε την οργάνωση καλλιτεχνικής εκδήλωσης με βάση την ιστορική αναδρομή και κάτιο από το γενικό τίτλο «Το Πνεύμα και το Σώμα».

Η εκδήλωση χωρίστηκε σε τρεις εκθεσιακές ενότητες, από τις οποίες η πρώτη απέβλεπε στην προβολή του αρχαίου ελληνικού αθλητισμού, η δεύτερη είχε θέμα την «Αναβίωση της Ολυμπιακής Ιδέας κατά τον 190 και 200 αιώνα» (οργανώθηκε στην Εθνική Πινακοθήκη) και η τρίτη τον «Αθλητισμό και Κίνηση στη Σύγχρονη Ελληνική Τέχνη» (οργανώθηκε στο Ζάππειο Μέγαρο).

Στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας ανατέθηκε να πραγματοποιήσει το πρώτο μέρος αυτού του εκθεσιακού τριπτύχου, δηλαδή την έκθεση με θέμα «Οι

Αθλητικοί Αγώνες στην Αρχαία Ελλάδα», που οπού σήκωσε την παρουσίαση του πολιτισμικού περιβάλλοντος και κλήματος μέσα στα οποία άνθισε, ιδιαιτέρως κατά τους κλασικούς χρόνους, το αρχαίο ελληνικό αθλητικό πνεύμα. Για την καλύτερη επιτευξη του οποιουδήποτε θέματος Οργανωτική Επιτροπή που αποτελείτο από: 1. την κ. «Ολγα Τάχων - Αλεξανδρη», διευθύντρια του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, 2. τον κ. Γιάννη Ζεδάκη, διευθύντρια Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού, 3. την κα Καΐτη Βασιλείου, Έφορο Αρχαιοτήτων της Προϊστορικής Συλλογής του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, 4. την κα Κατερίνα Ρωμανοπούλου, Έφορο Αρχαιοτήτων της Συλλογής Χαλκών του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, 5. τον κ. Πέτρο Γ. Καλλινά, Έφορο Αρχαιοτήτων της Συλλογής Χαλκών του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, 6. την κα Ελισάβετ Κακαρόμυτα - Στασινοπούλου, Επιμελήτρια Αρχαιοτήτων του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, 8. την κα Σταύρούλα Παπαδημαντοπούλου - Καλλιώδη, Επιμελήτρια Αρχαιοτήτων της Διεύθυνσης Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων του Υπουργείου Πολιτισμού, 9. τον κ. Πάνο

Βαλαβάνη, λέκτορα του Τμήματος Κλασικής Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, και 10. την δ. Βασ. Μαχαίρα, αρχαιολόγο, επιστημονικό συνεργάτη του LIMC.

Η Οργανωτική Επιτροπή της έκθεσης του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, εκτός από το ίδιο το καλλιτεχνικό γεγονός της συγκέντρωσης σημαντικού αριθμού αξιόλογων έργων της αρχαϊκής τέχνης σε έναν ενιαίο εκθεσιακό χώρο, προσέβλεψε συγχρόνως και απόν την παιδευτικό ρόλο της «Έκθεσης», απευθύνοντας ιδιαιτέρως στους νεαρούς μαθητές των ελληνικών σχολείων, αφού η έκθεση θα παραμείνει ανοικτή έως τον Ιανουάριο του 1990. Η προετοιμασία της έκθεσης — που εγκαίνιστηκε στις 15 Μαΐου 1988 — άρχισε στα τέλη ήδη του 1987 και είχε δύο παραλλήλους στόχους: την οργάνωση της ίδιας της έκθεσης και τη σύνταξη επιπλομνούμονου καταλόγου των εκθεμάτων, στην ελληνική και την αγγλική γλώσσα.

Και πρώτα μερικά αριθμητικά στοιχεία για την έκθεση:

Στην έκθεση περιλαμβάνονται συνολικά 233 αρχαία έργα, που προσδιορίζονται από 26 Μουσεία, ελληνικά και ξένα. Από ελληνικά Μουσεία προέρχονται 135 αρχαία εκθέματα του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου και 76 έργα από 21 άλλα αρχαιολογικά Μουσεία της χώρας. Αυτά είναι: της Αρχαιοπόλεως Αθηνών,

Αττικός μελανόμορφος αμφορέας με λοιπό γύρω στο 500 π.Χ. Μόνοχο Staatliche Antikensammlungen.

Τριδράχμο της Κα. Γύρω στο 480-450 π.Χ. Αθήνα, Νομισματικό Μουσείο.

Δίσκος. Μέσα του 5ου αι. π.Χ. Βερολίνο, Antikenmuseum.

της Αρχαίας Αγοράς, του Κεραμεικού, της Γ' Εφορείας Αρχαιοτήτων (Σύλλογη), του Επιγραφικού και Νομισματικού Μουσείου. Επίσης, από τα Μουσεία Άργους, Βόλου, Δελφών, Ηρακλείου Κρήτης, Θεσσαλονίκης, Θήβας, Θήρας, Ισθμίας Κορινθίου, Ναυπλίου, Νεμέας, Ολυμπίας, Ρόδου, Σάμου και Σπάρτης. Από 4 Μουσεία του λοιπού ευρωπαϊκού χώρου προέρχονται συνολικά 22 έργα, τόσο 11 αρχαία από το Βρετανικό Μουσείο του Λονδίνου, 5 από το Μουσείο του Λούβρου στο Παρίσι, 3 από το Μουσείο του Μονάχου (Staatliche Antikensammlungen und Glyptothek) και 3 από το Βερολίνο (Antikenmuseum, SMPK). Δεν περιλήφθηκαν τελικά στην έκθεση δύο αρχαία του Μουσείου Ακρόπολεως, δηλαδή το κεφάλι του «Ζανθού εφήβου» και το «παιδί της Κρήτης», που αναφέρονται όμως στον Κρήτη, στην έκθεση και τα οποία πάντοτε μπορεί κανείς πάντοτε να βασιστεί στο Μουσείο του Ιερού Βράχου.

Η έκθεση περιλαμβάνει καθ' ώλη την 51 λιθογραφία, 107 έργα κεραμικής (κυρίως αγγείων), 54 μεταλλικά, κυρίως χάλκινα ειδώλια και σκευές, και 19 έργα μικροτεχνίας (των νομισμάτων μεταπελαμβανομένων).

Η Έκθεση καταλαμβάνει πέντε συνεχόμενες αίθουσες του Μουσείου και αναπτύχθηκε σε ενότητες, σύμφωνα με το πρόγραμμα που έθεσε η Οργανωτική Επιτροπή και ενέκρινε το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο.

Εισαγωγή στην έκθεση αποτελούν έργα που απεικονίζουν την ιδέα του Αγάντα και την προσωποποίηση της Νίκης καθώς και προτομή του ποιητή Πινδάρου, μηνιαδύο των αθλητικών αγώνων, με τις αώδεις του στους νικητές των πανελλήνιων αγώνων.

Η πρώτη ενότητα είναι αφερεμένη στην ελληνική προϊστορία: Από αρχαιολογικά ευρήματα της Μινωικής Κρήτης, της Θήρας και της Μικηναϊκής Ελλάδας γίνεται

κατανοητό στον επισκέπτη ότι αθλήματα όπως το κυβίστημα (η ακροβασία), τα ταυροκαθάψια (ακροβατικά αγωνίσματα με ταύρους), η πυγμή, η πάλη, ο δρόμος και η αρματοδρομία ήσαν γνωστά και αγαπητά αγωνίσματα στον ελλαδικό χώρο ήδη κατά τη 2η χιλιετία π.Χ.

Η επόμενη ενότητα, που ονομάζεται «αγώνες στον κόσμο του Μύθου», αναφέρεται στη γένεση της ιδέας των αθλητικών αγώνων μέσα από τους επιτάφιους αγώνες προς τιμή ευεγένων νεκρών της γεωμετρικής περιόδου, που μυήθηκαν από το ομηρικό Έπος (8ος αι. π.Χ.) και συνδέθηκαν με τοπικές ηρωικές μορφές.

Η τρίτη ενότητα είναι αφερεμένη στο αρχαίο Γυμνάσιο, ως έννοια και ως πράξη, «Το Γυμνάσιο – χώρος αθλητής και παιδείας»:

Οι χώροι αθλητής (και η παλαιστρα), οι τρόποι άσκησης των νέων, ο θρησκευτικός χαρακτήρας με την παρουσία των προστατών θεών, η σύνδεση του χώρου ως τόπου φοίτησης των νέων με την εικεί παρουσία πνευματικών ανθρώπων, όπως σοφιστών, φιλοσόφων, πρητών κλπ. Εδώ εκτίθεται και το χάλκινο άγαλμα του νέου αθλητή, γνωστού ως «Ο έφηβος του Μαραθώνα».

Η επόμενη ενότητα αναφέρεται στα Παναθηναϊκά, την τοπική λαμπρή εορτή των Αθηναίων, στην οποία τελούνται και αθλητικά αγωνίσματα. Στους νικητές αυτών των αγώνων, όπως είναι γνωστό, δίδονται ως βραβεία αριθμός «Παναθηναϊκών αμφορέων», με ζωγραφιστή απεικόνιση του αγωνίσματος στο οποίο είχε νικήσει ο

επιβραβευθείς, και οι οποίοι ήταν γεμάτοι πολύτιμο λάδι. Αρκετοί από αυτούς τους αξιόλογους αμφορείς εκτίθενται σε διάφορα στοιχεία της Εκθεσης.

Η πέμπτη ενότητα είναι αφερεμένη στα τεσσερά μεγάλα πανελλήνια Ιερά, της Ολυμπίας, των Δελφών, της Ισθμίας και της Νεμέας, όπου σε τακτά περιοδικά χρονικά διαστήματα τελούνταν σημαντικοί αθλητικοί αγώνες, τονίζοντας έτσι το θρησκευτικό χαρακτήρα των αγώνων αυτών. Εκτός από τα έργα τέχνης που συνδέονται με την ιστορία των πανελλήνιων Ιερών, εκτίθενται και κατατοπιστικά προπλάσματα των διαφόρων κτισμάτων των τόπων αυτών, που συνδέονται με τα αγωνίσματα: το Ιερό της Ολυμπίας, το Γυμνάσιο των Δελφών και το Στάδιο της Νεμέας.

Στην έκτη ενότητα παρουσιάζονται αναλυτικά, με τη βοήθεια κυρίως παραστάσεων σε αγγεία και χάλκινων ειδωλίων, τα διάφορα αγωνίσματα κατά την κλασική αρχαιότητα. Ξεχωρίζουν ο δρόμος, το άλμα, η δισκοβολία, ο ακοντίσμος και η πάλη, που αποτελούσαν και το σύνθετο αγώνισμα του πεντάθλου. Ακολουθούν η πυγμαχία, το παγκράτιο, η αρματοδρομία και οι ιππικοί αγώνες.

Στην έβδομη ενότητα τονίζεται η επιβράβευση των νικητών των διαφόρων αγωνισμάτων. Από τα εκθέματα διακρίνεται η τριφυλλόδοστημα αττική οινοχόη από το Δίπυλο, που φέρει χαρακτήρα την αρχαιότερη γνωστή ελληνική επιγραφή (ύψω στα 730 π.Χ.) και αναφέρεται σε επιβράβευση σε διαγωνισμό χορευτών. Ο μεγάλος χάλκινος τριποδικός λέβητας

με τις τρεις κυκλικές λαβές και ο στέφανος από φύλλα δράφης, ειλιάς κλπ. ήταν τα τυπικά βραβεία των αρχαίων αγώνων.

Η έκθεση κλείνει με ένα σύνολο κυρίων γλυπτών, που αποδίδουν στους νεαρούς γυμνούς αθλητές τη μεγάλη ώρα της νίκης τους. Ανάμεσα στα άλλα εκτίθεται εδώ το μαρμάρινο γάλαγο γυμνού νέου αθλητή, νωστούς ως «φο αθλητής του Westmacott», του Βρετανικού Μουσείου, που είναι ρωμαϊκό αντίγραφο ελληνικού πρωτότυπου των μέσων του 5ου αιώνα π.Χ. Το γάλαγο θεωρείται αντίγραφο χάλκινου έργου του γιλύππη Πολυκλείτου, που παριστάνε τον πυγμάχο ολυμπιονίκη Κυνίσκο από τη Μαντίνεια και του οποίου η ενεπιγράφη βάση βρέθηκε στην Ολυμπία και εκτίθεται στην Έκθεση δίπλα στο γάλαγμα. Επίσης παραπλέυρως εκτίθεται το «Διαδούμενο» του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου. Πρόκειται για ρωμαϊκό αντίγραφο που βρέθηκε στη Δήλο και αποδίδει πιθανότατα επίσης πρωτότυπο έργου του Αργείου γιλύππη Πολυκλείτου. Το ωραίο κεφαλή του αγάλματος στολίζει το έξωφύλλο του καταλόγου και αποτελεί το θέμα της αφίσας της Έκθεσης.

Μια μεγάλη έκθεση σαν αυτή του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί με επιτυχία μόνο όταν λειτουργήσουν ουλαϊκά και αρμονικά όλα τα επιμέρους τμήματα και θεωρούνται που προσωρινά ενδιαφέρονται για γνωρίσεις κανείς άλλος τους παρόγνωνται — μικροί και μεγάλοι — αυτής της ομάδας εργασίας. Κατ' αρχήν πρέπει να αναφερθεί η Οργανωτική Επιτροπή, που επιμετέλει και έρεψε στο πέρα το πολύπλοκο έργο της επιλογής των καταδηλώσεων για την Έκθεση αρχαίων έργων, της ειδονότητας κατάταξης των μέσω τους διανομέων για την Έκθεση Χρυσούς του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου και, τελικά, της συγκέντρωσης των έργων των διάλονων που στέλνονται στο Εθνικό Μουσείο. Επίσης πρέπει να αναφερθεί η αρχιτέκτων κα Μ. Κουναντόπουλος, στην οποία ανατέθηκε από τον υπουργόν του εκθέτεων του Υπουργείου Πολιτισμού κ. Στ. Μερκούρη, μια σειρά από ηλεκτρονικούς πολυγόνους με χρώματα οθόνες, όπου απεικονίζονται τα σημαντικότερα εκθέματα κάθε ενότητας και διδούνται σχετικές με αυτά πληροφορίες.

Την έκδοση του καταλόγου την επισκεπτώμενοι ανέλαβε το Υπουργείο Πολιτισμού συνεργάσιμα με το ελληνικό τμήμα του I.C.O.M., ενώ την επιστημονική επιμέλεια είχε ο Ο. Τζάκου - Αλεξανδρή και την καλλιτεχνική επιμέλεια η Κ. Μασδράχη - Καπον. Την επιμέλεια των κεντημάτων της ελληνικής έκδοσης είχε η Κα Ντ. Οικονομάκη και την αγγλικής έκδοσης ο διδες Άννα Μιχούρη και Αλεξ. Μπακάλου, ενώ νέο φωτογράφη των περιουσιακών εκθέματων έργων έκαμε ο φωτογράφος Κ. Γιώργος Φαλής. Τις μεταφράσεις των κεντημάτων και τις διαδιρήσεις των διανησών την προσαρτήσαμε να περιορίσουμε τα αναποφέλητα πυπογραφικά λάθη! εργάστηκε εντατικά η Οργανωτική Επιτροπή της Έκθεσης. Ιδιαίτερα, πάντως, πρέπει να μηνημονεύεθει τη συντονιστική εργασία της ακαταπόνητης

δ. Ρ. Προσκυνητοπούλου. Εισαγωγική κείμενα στον κατάλογο συνέταξαν οι Εφόροι Αρχαιοτήτων κυρίες Ο. Τζάκου - Αλεξανδρή, Κ. Δημακοπούλου, Αικ. Ρωμιοπούλου και οι Επιμελήτρες Αρχαιοτήτων Ρ. Προσκυνητοπούλου, Ελ. Κακαρούγκα - Στασινοπούλου και Στ. Παπαδιαμαντοπούλου - Καλλιώπη, Επίτιτος ο κ. K. Herrmann για την αρχαία Ολυμπία, ο κ. Ol. Picard για τους Δελφούς, η δ. El. Gebhard για την Ιοβίλια και ο κ. St. Miller για τη Νεμέα. Από τα λήμματα του καταλόγου συνέταξαν η Κ. Δημακοπούλου τα σχετικά με τα προϊόντα εργασίας, ο υπογραφέας με τα χάλκινα του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, η κα Στ. Παπαδιαμαντοπούλου - Καλλιώπη, τα χάλκινα των πολιτών ελληνικού Μουσείου, η δ. El. Μαχάρη με τα γυλαρά, ο κ. Π. Βαλαβάνης με τους Πανθηρίνους ποτηρούρες και ο δ. R. Προσκυνητοπούλου, μαζί με την κα Ελ. Καραντζή, τα λαζαρίτινα ποτηρούρες και με τα αγγεία. Τα λήμματα των αρχαίων των Μουσείων του Ερετορίου συνέταξαν: η Lueilia Bunt για τα αρχαία του Βρετανικού Μουσείου, ο Alain Pasquier και η Martine Denouelle για τα αρχαία του Μουσείου του Λούβρου και π. t. Bert Kaiser για τα αρχαία του Μουσείου Μονάχου. Αξιολόγες ήταν επίσης οι αναμετρητοί των κυρίων Μάντον Οικονομίδη, διευθυντής των Νομεματικού Μουσείου Αθηνών, και Νίντας Πέππα - Δελμούδη, διευθυντής του Επιγραφικού Μουσείου, που συνέταξαν λήμματα σχετικά με τη νομιματική και την επιγραφική αντιστοίχια. Τις μεταφράσεις όλων των κεντημάτων της Έκθεσης αλλά και μεγάλου αριθμού του καταλόγου ανέλαβε ο δέσιος μεταφραστής κ. T. Cullen, αλλά σημαντική ήταν στο θέμα αυτό και η βοήθεια των κυρίων J. Binder, Ν. Οικονομάκου, B. Μαχάρη και Αλ. Παπαδημητρίου, καθώς και των κυρίων D. Hargrave και D. Turner.

Η έκθεση και ο καταλόγος της είναι τώρα στη διάθεση των επισκεπτών του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου, Ελλήνων και ξένων. Σε αυτούς εναπότελε και ταρχήν να κρίνουν εάν οι προσπάθειες των οργανωτών της Έκθεσης απέδωσαν τους αναμενόντους πνευματικούς καρπούς και αν, εγκαταλείποντας τους χώρους της Έκθεσης, ο επισκέπτης αποκομίζει νέες γνώσεις και εμπειρίες για τη σημασία της ισόρροπης άθλησης του σώματος και του πνεύματος στο θαυμαστό κόσμο της αρχαίας Ελλάδας.

Πέτρος Γ. Καλλιγάς
Έφορος Αρχαιοτήτων

Παροράματα τεύχους 30

Στο άρθρο του Β.Κ. Δωροβίτη «Συμβολές στην ιστορία της κτηριοδόμίας», έγινε αντιτροφή και η εισαγωγή του άρθρου πέφεσε στη σελ. 60 (στήλες 1, 2 και 3 έως στήλη 21). Σελ. 84, στ. 1, α. 4, να προστεθεί: Για τη θέση του παλαιοχριστιανικού βαλανείου (αρχές δου αι. μ.Χ) βλ. σελ. 86, σχ. 1, αρ. 4. Σελ. 84, στ. 1, σ. 16: Για

το κάστρο της Πάτρας βλ. εικ. 2 και 3. Σελ. 85, στ. 1, σ. 13: αστική ζωής, αντί αυτοτροφής, σελ. 85, στ. 3, α. 2: Σχετικά με, αντί σχηματικά με, Σελ. 85, στ. 3, σ. 30: σχ. 2, αρ. 1. Σελ. 86, σημειώσιμη: Παπατζή, Παυσανίαν Ελλαδος Περιήγηση, βιβλίο VII, Αχαΐα, Αθήνα 1980, σ. 79-130. Σημ. 13: 77, αντί 7. Σημ. 37. The Itinerari

of Benjamin of Tudela. Οι αεροφωτ. 84 και 85 έγιναν από τον κ. Γιάννη Πατρικιάνο. Οι σελ. 88 και 89 να αντιτραφούν. Σελ. 89: XVI, αντί ΧΩΙ, Σελ. 88, στ. 3, σ. 20: καταστραφούν, αντί καταγραφούν. Επίσης, οι μεταφράσεις των άρθρων των P. Faure και S. Amigues, από τα γαλλικά, ήταν του Δημ. Φασούτα.